

РЕШЕНИЕ

№ 1102

гр. София, 19.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. ИВАНОВА
като разглежда докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110119519 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

**Производството е по реда на чл.422 вр. чл.415, ал.1, т.1 ГПК
(Установява на вземане по издадена заповед за изпълнение)**

„Т-----” ЕАД е предявило срещу Е. Е. Л. установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД за сумата от 1960,79 лв., представляваща стойността на потребена топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г. в имот с абонатен номер --, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, за сумата от 397,99 лв., обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 15.01.2020 г. – 29.11.2022 г., за сумата от 9,83 лв., такса за дялово разпределение за периода м. 08.2020 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане, както и за сумата от 1,90 лв., лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода 16.10.2020 г. – 29.11.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 13.01.2023 г. по гр.д. № 68876/2022 г. по описа на СРС, 26 състав.

Ищецът твърди да е налице облигационно отношение, възникнало с ответника въз основа на договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ са обвързали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като купувачът не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена в 30-дневен срок от датата на публикуване на месечните дължими суми, респ. на общата фактура за дължимите суми на интернет страницата на ищцовото дружество.

Ответницата не подава отговор на исковата молба.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът „Т-----“ ЕАД, редовно призовано, се представлява от юрисконсулт Петракиева. Поддържа исковите. Моли съдът да уважи исковите. Претендира деловодни разноси, за които представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Ответникът Е. Л. се явява лично и чрез адв. П.. В с.з. на 24.10.2023 г. признава задълженията за периода преди май 2019 г. и след декември 2019 г. Признава, че е наследник на майка си. Оспорва претенцията за този период, тъй като майка ѝ не ѝ е предоставила достъп. Представя решение на ТЕЛК и решение, с което приема наследството по опис. Твърди, че не може да отговаря за задължения за периодът, когато майка ѝ е лишила от достъп до апартамента.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството

Настоящото производство е образувано след указания за предявяване на установителен иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК по ч. гр. д. № 68876/2022 г. По заявление по чл.410 ГПК съдът е издал заповед за изпълнение № 1575/13.01.2023 г. Заповедта е връчена на ответника на 21.01.2023 г. (**л.15 от заповедното дело**), поради което срокът по чл.414 ГПК изтича на 21.02.2023

г. Подадено е възражения по чл. 414 ГПК на 13.02.2023 г., което е в законовия срок (л.17 от заповедното дело) . Указанията за предявяване на иск по чл.422 вр. чл. 415 ГПК са връчени на ищеца на 15.03.2023 г. (л.22 от заповедното дело), поради което срокът изтича на 15.04.2023 г. Исковата молба е подадена в съда на 12.04.2023 г., както и в същия срок е представено доказателства за това.

Съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото производство, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По основателността на иска

Предявени са положителни установителни искове, с които се иска да бъде признато за установено, че „Т-----” ЕАД, ЕИК ---, гр. С--, има вземания по отношение на ответника, съгласно издадена заповед за изпълнение. ,

За да бъдат уважени исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 415, ал.1, т.1 ГПК вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи **1)** възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответника, по силата на което **2)** е доставил топлинна енергия в твърдените количества и за ответника е възникнало задължение за плащане на **3)** уговорената цена в претендирания размер, както и **4)** че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата дялово разпределение от лице, с което **5)** ищецът е сключил договор и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава – уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна

енергия, респ. датата на публикуване на общите фактури, както и отправена и получена от ответника покана за заплащане на таксата за дялово разпределение.

При установяване на тези обстоятелства в тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Ответникът изцяло признава дължимост на задължения за периода преди май 2019 и след декември 2019 г. Само на това основание съдът прие, че са доказани доставката на количество топлинна енергия, в посоченото количество и размера на задълженията по тях, съгласно цени определени по КЕВР. На това основание са доказани **предпоставки от 2 до 5**, а именно – доставка на топлинна енергия в посочено количество, цената му се равнява на посоченото в исковата молба, извършена услуга дялово разпределение, както и настъпил падеж на плащане. Ето защо за тях не е необходима експертиза и съдът не я допусна.

Не се оспорва, че процесният имот е присъединен към топлопреносната мрежа и сградата е в режим на етажна собственост.

Спорно остава дали ответникът има качеството потребител на топлоснабдения имот.

Ответникът не оспорва, че е собственик на топлоснабдения имот. Същото се установи от представения н.а. (**л.16-17 от делото**). От него се установи, че от 13.12.2002 г. ползвател на имота, съгласно учредено право на ползване е Е- П.А, ЕГН *****. Съгласно чл. 153, ал.1 ЗЕ Всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да заплащат цена за топлинна енергия.

Следователно задължение за заплащане на топлинна енергия има ползвателя на имота от 13.12.2002 г. до смъртта ѝ. Е- П.А е починала на 25.11.2019 г. (**л.42-44 от делото**). След тази дата 25.11.2019 г. задължение за заплащане има ответникът Е. Л. като собственик на имота. Следователно на това основание искът се явява основателен. Задълженията за топлинна енергия след 25.11.2019 г. са дължими от ответника в качеството му на собственик на апартамента

Тъй като ползвателят е починал, се поставя въпросът кой е задължен да погаси дълга на ползвателя. Съгласно чл.60, ал. 3Н наследниците, които са

приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават.

По делото е представено Решение № 10272355/09.12.2020 г. от което е видно, че ответникът Е. Л. е наследник на Е- П.А (л.42 от делото). Същата е приела наследството по опис. Следователно за задълженията на Е- П.А до датата на смъртта ѝ 25.11.2019 г. отговаря наследникът ѝ – който в процесния случай я Е. Л. и тази отговорност е само до размера на приетото по опис. Тъй като приемането по опис е от значение за изпълнителното производство (към кое имущество да се насочи изпълнението), то кредиторът следва да се удовлетвори за вземанията от длъжника (ответник), възникнали до 25.11.2019 г. от приетото наследство по опис.

Неоснователно е възражението на ответника, че е нямала достъп до имота. Същата отговаря за задълженията в качеството ѝ на наследник на ползвателя на имота. Следователно няма значение дали е осигуряван достъп до имота.

С оглед изложеното искът се явява основателен. Доказана е първата предпоставка, качеството на потребител.

Следователно искът се явява основателен. Задълженията за топлинна енергия след 25.11.2019 г. са дължими от ответника в качеството му на собственик на апартамента, а тези до 25.11.2019 г, поради качеството наследник на Е- П.А, за което задължение ответникът отговаря само до размера на получената по описа, а именно: дворно място от 1404 кв. м. , с построените в него къща и стопанска сграда, съставляващо парцел I-162 в квартал 26 по регулационния план на З--, Р-, сега М--.

Ето защо следва да бъде признато за установено, че Е. Е. Л., ЕГН *****, гр. С--- дължи на „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, гр. С--- сумите: **1960,79 лв.**, представляваща стойността на потребена топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г. в имот с абонатен номер --, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане; **397,99 лв.**, обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 15.01.2020 г. – 29.11.2022 г.; **9,83 лв.**, такса за дялово разпределение за периода м. 08.2020 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане; **1,90**

ЛВ., лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода 16.10.2020 г. – 29.11.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 13.01.2023 г. по гр.д. № 68876/2022 г. по описа на СРС, 26 състав, **на основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД**, които суми са разделени в два периода:

- първи период до 24.11.2019 г., в качеството си на наследник на ползвателя на толоснабден имот (гр. С---) Е- П.А, ЕГН *****, за които задължения Е. Е. Л., ЕГН ***** отговаря при условията на чл.60, ал.2 ЗН – приемане по опис, съгласно Решение № 10272355/09.12.2020 г. по гр. д. № 10189/2020 г. по описа на СРС
- втори период от 25.11.2019 г., за които задължения Е. Е. Л., ЕГН ***** отговаря в качеството си на собственик (титulyар на правото на собственост) на топлоснабден имот гр. С---

По разноските

Съгласно т. 12 на ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. дело № 4/2013 г., **ОСГТК, ВКС**, съдът следва да се произнесе по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство.

С оглед изхода на делото, ищецът има право на разноски, на основание чл.78, ал.1 ГПК. Ищецът представя списък с разноски по чл.80 ГПК (л.53 от делото)

За заповедното производство:

Ищецът претендира държавна такса в размер на 47.41 лева и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50.00 лева. За същите разходи са представени доказателства за тяхното извършване.

Същите суми са присъдени в заповедта за изпълнение, поради което съдът не следва да ги присъжда втори път.

За исковото производство

Ищецът претендира държавна такса в размер на 181.02 лева (л.32 от делото) и юрисконсултско възнаграждения в размер на 200.00 лева. Ответникът не е направил възражение за прекомерност. В допълнение на изложението, с оглед характера на предявените искове, съдът следва да признае разноски на ищеца в настоящото производство в размер на 381.02

лева.

Ето защо Е. Е. Л., ЕГН *****, гр. С--- следва да бъде осъдена да заплати на „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, гр. С--- сумата от 381.02 лева (триста осемдесет и един лева и две стотинки), представляващи разноски по гр. д. № 19519/2023 г. по описа на СРС, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Е. Е. Л., ЕГН *****, гр. С--- **дължи на** „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, гр. С--- сумите: **1960,79 лв.**, представляваща стойността на потребена топлинна енергия през периода от м. 05.2019 г. до м. 04.2021 г. в имот с абонатен номер --, ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане; **397,99 лв.**, обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата за периода 15.01.2020 г. – 29.11.2022 г. ; **9,83 лв.**, такса за дялово разпределение за периода м. 08.2020 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното ѝ изплащане; **1,90 лв.**, лихва за забава върху таксата за дялово разпределение за периода 16.10.2020 г. – 29.11.2022 г., **за които е издадена** заповед за изпълнение на парично задължение от 13.01.2023 г. по ч. гр.д. № 68876/2022 г. по описа на СРС, 26 състав, **на основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. с чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, които суми са разделени в два периода:**

- първи период до 24.11.2019 г., в качеството си на наследник на ползвателя на толоснабден имот (гр. С---) Е- П.А, ЕГН *****, за които задължения Е. Е. Л., ЕГН ***** отговаря при условията на чл.60, ал.2 ЗН – приемане по опис, съгласно Решение № 10272355/09.12.2020 г. по гр. д. № 10189/2020 г. по описа на СРС
- втори период от 25.11.2019 г., за които задължения Е. Е. Л., ЕГН ***** отговаря в качеството си на собственик (титуляр на правото на собственост) на топлоснабден имот гр. С---

ОСЪЖДА Е. Е. Л., ЕГН *****, гр. С--- да заплати на „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---, гр. С--- сумата от **381.02 лева** (триста осемдесет и един лева и

две стотинки), представляващи разноси по гр. д. № 19519/2023 г. по описа на СРС, на основание чл.78, ал.1 ГПК.

СУМИТЕ могат да се платят по следната банкова сметка: ОБЩИНСКА БАНКА АД ФЦ „КРАСНО СЕЛО“, IBAN: BG48SOMB 9130 1011 2533 02 BIC: SOMBBGSF, титуляр: „Т-----“ ЕАД, ЕИК ---.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, на основание чл.258 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия - докладчик при постъпване на книжа и след изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____